

KATEDRA ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor/ka: Tereza Vacková

Titul (česky + anglicky): Kategorizace žurnalistické fotografie v Orlickém týdeníku
Categorisation of journalistic photography in Orlický týdeník

Vedoucí práce: Petr Orság
(nevypĺňuje oponent/ka)

Oponent: -
(nevypĺňuje vedoucí práce)

Hodnotící kritéria

**% podíl
na celkové
známce**

hodnocení

Znalost literatury k tématu:
Vymezení tématu a formulace cílů práce:
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně
vedený vědecký aparát:
Logická výstavba práce a strukturace textu:
Volba a použití adekvátní metodologie:
Dostatečná analýza problému:
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):

10%
15%
5%
10%
15%
15%
20%
10%

2
3
2
2
3
3
3
2

Celkové hodnocení před obhajobou:

2,65

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:

E

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

Předložená práce by se dala charakterizovat slovy: záměr dobrý, provedení slabší. Kategorizovat žurnalistickou fotografii v konkrétním periodiku v různých vývojových etapách tohoto periodika a na základě toho poukázat na proměnu žánrové skladby zveřejňovaných fotografií je pro absolventskou práci vhodný plán. Potíž je jen v tom, jak se s tímto plánem autorka vyrovnala. Už v samotném úvodu to formulačně drhne, počínaje prvním odstavcem, kde je uvedeno, že „již několik odborníků“ se snažilo fotografie kategorizovat. Dále autorka píše: „Nikomu se ovšem nepodařilo, aby jeho kodifikace vešla ve všeobecnou platnost ...“ – zřejmě měla na mysli, že žádná z kategorizací se nestala obecně přijímanou a platnou? Podobně trpí

formulační nesrozumitelností a nejasností i další odstavce, kde autorka stanovuje cíle práce a kde hovoří o vytvoření kategorizačního aparátu.

Kapitoly 1 a 2 jsou zbytečně naddimenzované, s ohledem na téma práce a její cíle není až tak podstatné, o čem snil jeden z otců fotografie Niépce, ale spíše funkce žurnalistické fotografie.

V kap. 3 se autorka snaží popsat různé přístupy ke kategorizaci žurnalistické fotografie, ovšem zásadní slabinou je, že ve finále této kapitoly neodtajní, který přístup bude využívat v praktické části při rozboru fotografií Orlického týdeníku. Z úvodu celé práce čtenář ví, že autorka měla tento plán: „Vlně se hodlám inspirovat a vycházet z kategorizace dle Aleny Lábové a Ludvíka Barana, přičemž se v práci promítne i výsledek mého bádání.“ – z toho ovšem není zřejmé, co to přesně znamená. A nedozvíme se to ani v úvodu praktické části (kap. 4 nazvaná z neznámého důvodu „Praktická fotografie“), kde chybí jednoznačná deklarace (ba chybí jakákoli deklarace!), podle jaké kategorizace bude diplomantka jednotlivé fotografie Orlického týdeníku klasifikovat. Čtenář se může jen dohadovat, že vychází z Lábové (?), ale v úvodu je uvedeno, že i z Barana ... Co tedy platí?

Trpělivý a pozorný čtenář se nakonec rozuzlení dobere – na s. 49 pod tabulkou č. 2, která „představuje přehled užitých žánrů žurnalistické fotografie v jednotlivých letech“, autorka uvádí, že „nakonec využila pouze šest z předešlých žánrů, jelikož se povětšinou opakují“. Pravděpodobně tohle je tudíž jí stanovený rámec pro klasifikaci jednotlivých fotografií (?). Ovšem není srozumitelně vysvětleno, proč právě těchto šest žánrů považuje za základ. Odbýt to jednou krátkou větou pod tabulkou nestačí. Užitá kategorizace měla být jasně popsána a zdůvodněna nejpozději v úvodu praktické části, nikoli jako krátká poznámka pod jednou z tabulek. S problémem se autorka vyrovnává až v Závěru, ale formulačně opět poněkud svérázně. Dozvídáme se, že opravdu pracovala s kategorizací Lábové a Barana, ovšem „naskytlo se pár problémů, a to v nejednotnosti pojmenování a vzájemném prolínání pojmů“. Vysvětlení, jak tyto problémy autorka vyřešila, se nedočkáme. Rovněž až v Závěru se dovídáme, že autorka do teoretické části vnesla „vlastní iniciativu zkoumání, zejména v možném dělení žurnalistické fotografie dle původu“. Proč to neuvedla na příslušném místě práce, tedy v kap. 3? A měla tato její iniciativa nějaký dopad na praktickou část, tedy na posuzování fotografií v Orlickém týdeníku? Opět se to nedovíme.

Naopak se konečně dozvíme, že autorka opravdu pracovala se šesti žánry, které pokládá „v daném periodiku za základní“. Ani tato formulace ovšem nezahání všechny čtenářovy pochyby – znamená to, že všechny fotografie členila dle těchto šesti žánrů, nebo to je jinak?

Vrátím-li se k úvodu tohoto posudku: téma dobré, zpracování horší. Otázek, které čtenáře posuzovaného textu napadají, je řada, nechť si na ně k obhajobě autorka připraví co nejsrozumitelnější odpovědi.

Z napsaného je tedy zřejmé, že práci, vzdor výhradám, **doporučuji k obhajobě.**

Podpis vedoucího práce (jen v tištěné verzi):

Petr Orság

Dáno v Olomouci 19. května 2018